

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/272/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116213535
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5116213535.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., - (pred zmenou obchodného mena - Intrum Justitia Slovakia s.r.o.) so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07, pv zastúpení právne - JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Karadžičova 8, P.O.Box 205, Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: V. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, o zaplatenie 525,30 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 6C/139/2016-45 zo dňa 31.01.2017, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, v ktorom súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o náhrade trov prvoinštančného konania.

N e p r i z n á v a žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej „okresný súd“) vyhovel žalobe čiastočne a uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 77,40 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 6,57 eur od 21.07.2014 do 20.08.2014, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 24,27 eur od 21.08.2014 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 17,71 eur od 21.09.2014 do 20.10.2014, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 35,42 eur od 21.10.2014 do 20.11.2014 a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 53,13 eur od 21.11.2014 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Žalobu súd vo zvyšnej časti zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Pôvodný žalobca - Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 žalobou doručenu súdu dňa 19.05.2016 sa domáhal voči žalovanej peňažného plnenia vo výške 525,30 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 16.06.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalovaná istina 525,30 eur má byť rozdiel medzi celkovou sumou poskytnutej pôžičky žalovanej 1.372,80 eur a realizovanými úhradami ňou v sume 772,60 eur. Súčasne si žalobca uplatnil nárok na zákonné úroky z omeškania z konkrétnych dielčích častí dlžnej istiny.

4. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že 26.11.2010 uzavrel Consumer Finance Holding, a.s. prostredníctvom sprostredkovateľa obchodnej spoločnosti VUB, a.s. so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o pôžičke č. 370015 evid. č. zmluvy 6083222 (odkaz súdu na listinný dôkaz na č.l. 3 spisu), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“). Predmetom označenej zmluvy bolo poskytnutie bezúčelovej pôžičky vo výške 850 eur s povinnosťou žalovanej pôžičku splácať v mesačných splátkach vo výške 28,60 eur v počte splátok 48 so splatnosťou vždy do 20. dňa príslušného

kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky do 20.12.2010, s termínom konečnej splatnosti november 2014. Celková suma pôžičky vo výške 1.372,80 eur s výškou ročnej úrokovej sadzby 29,18 % ročne, RPMN 29,18 %, priemerná RPMN 44,57 % a celkové náklady spotrebiteľa 522,80 eur.

5. Žalovaná na plnenie svojich peňažných záväzkov zo zmluvy vykonala úhrady v celkovej sume 772,60 eur v období od 17.12.2010 do 28.05.2013 - úhradu jednotlivých dielčích splátok vykonaných žalovanou súd špecifikuje v bode 10 odôvodnenia rozhodnutia (na č.l. 47 spisu).

6. Súd považoval medzi účastníkmi za nesporné skutkové tvrdenia žalobcu, že zo strany CFH bola žalovanej poskytnutá peňažná suma 850 eur.

7. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.09.2016 CFH oznámila žalovanej, že ku dňu 19.09.2016 ako postupca postúpila svoju pohľadávku (spolu s jej príslušenstvom) zo Zmluvy 6083222 zo dňa 26.11.2010 uzavretej medzi CFH a žalovanou vo výške 631,43 eur na žalobcu ako postupníka.

8. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi pôvodným žalobcom CFH a žalovanou vznikol právny vzťah založený uzavretím zmluvy zo dňa 26.11.2010. V predmetnom právnom vzťahu pôvodný žalobca poskytoval peňažné plnenie žalovanej v rámci svojej podnikateľskej činnosti podľa § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka, u žalovanej sa jednalo o spotrebiteľský úver nepochybne poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Vzhľadom na uvedené okresný súd uzavrel, že medzi účastníkmi zmluvy vznikol právny vzťah v zmysle právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 11.06.2010 a rovnako v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

9. V súdenom prípade sa účastníci zmluvy dohodli, že CFH prenechá žalovanej peňažnú sumu 850 eur a túto žalovaná vráti spolu s dohodnutým úrokom. Súd nepochyboval o tom, že zo strany CFH ako pôvodného veriteľa došlo k plneniu, t.j. prenechaniu sumy 850 eur žalovanej, (rovnako ako to udával žalobca v podanej žalobe), že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o pôžičke (§ 657 OZ), že pôvodný veriteľ svoju povinnosť podľa § 657 OZ splnil, že žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnutú sumu zvýšenú o celkové náklady spotrebiteľa vo výške 522,80 eur, t.j. celkom sumu 1.372,80 eur v 48 mesačných splátkach vo výške 28,60 eur, teda poskytnutý úver/poskytnutá pôžička bola vo výške 850 eur a celkové náklady spotrebiteľa vo výške 522,80 eur.

10. Súd konštatoval, že uzavretá zmluva neobsahovala náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom od 11.06.2010). Aj keď bola v zmluve explicitne uvedená celková výška každej mesačnej splátky v sume 28,60 eur, úroková sadzba 29,18 % ročne (ako aj celková čiastka k zaplateniu v sume 1.372,80 eur), nikde sa v zmluve neuvádza aká časť z každej mesačnej splátky sa započítava na istinu a aká časť na splatenie úroku. Napriek chýbajúcej náležitosti (náležitostiam) zmluva je splatná, avšak v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto bolo povinnosťou žalovanej vrátiť CFH len poskytnutú peňažnú sumu 850 eur v 48-ich rovnomerných mesačných splátkach vo výške 17,7083 eur (850 eur/48=17,7083 eur) so splatnosťou prvej splátky dňa 20.12.2010 a poslednej dňa 20.11.2014 a pri splatnosti 2.-47. splátky 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Úhrady žalovanej v celkovej výške 772,60 eur uskutočnené ku dňu 28.05.2013 bolo potrebné započítať na úhradu prvých 43 splátok vo výške 17,7083 eur so splatnosťou prvej z nich do 20.12.2010 a poslednej z nich do 20.06.2014 a pri splatnosti 2.-42. splátky do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca a v ďalšej časti 44. splátky splatnej dňa 20.07.2014 vo výške 11,1431 eur (43x17,7083 eur) + 11,1431 eur = 772,60 eur. Žalovaná teda ku dňu 07.06.2013 nebola v omeškaní so splnením svojho zmluvného záväzku platiť CFH splátky úveru vo vyššie súdom určenej výške, keďže ku dňu 07.06.2013 došlo len k splatnosti prvých 30-tich splátok v celkovej sume 531,249 eur (17,7083 eur x 30 = 531,249 eur), teda ku dňu 07.06.2013 zaplatila žalovaná sumu o 241,351 eur (772,60 eur - 531,249 eur) vyššiu, ako bola povinná, preto ak CFH pred žalobnou upomienkou zo dňa 07.06.2013 požiadala žalovanú o úhradu všetkých splátok pôžičky jednorazovo, tento jeho právny úkon je v rozpore so znením ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a z dôvodu rozporu so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka je neplatný. Žalovaná tak mala naďalej povinnosť splácať predmetnú pôžičku v splátkach vo vyššie súdom určenej výške so splatnosťou do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca so splatnosťou poslednej splátky dňa 20.11.2014.

11. Pokiaľ žalobca po postúpení pohľadávky (§ 524 OZ) ako postupník (podľa zmluvy o postúpení pohľadávky) sa domáhal zaplata sumy 525,30 eur, súd s poukazom na bezúročnosť predmetného úveru (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.), na splatnosť peňažného záväzku žalovanej (t.j. že ku dňu vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci už došlo k splatnosti všetkých 48 splátok), že celú sumu úhrad žalovanou 772,60 eur bolo treba započítať na úhradu peňažného záväzku - vrátiť istinu pôžičky, - dospel k záveru, že žaloba o zaplata sumy 525,30 eur je dôvodná len vo výške sumy 77,40 eur (rozdiel medzi sumou poskytnutej pôžičky 850 eur a celkovo uhradenou sumou žalovanou 772,60 eur). Z týchto dôvodov súd žalobu vo zvyšku - o zaplata sumy 447,90 eur zamietol. Súčasne s poukazom na to, že žalovaná sa nemohla dostať do omeškania (§ 517 ods. 1 OZ) so zaplatením sumy 447,90 eur, na ktorej zaplata (ako úrokov z poskytnutej pôžičky) CFH (a následne po postúpení pohľadávky na žalobcu) právo žalobcovi nikdy nevzniklo z dôvodu bezúročnosti predmetného spotrebiteľského úveru, zamietol žalobu aj v časti o zaplata úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne z istiny 447,90 eur od 16.06.2013 do zaplata.

12. Pokiaľ ide o splatnosť pohľadávky CFH na zaplata celkovej sumy 77,40 eur, k tejto došlo postupne: v rozsahu nezaplatanej časti 44. splátky vo výške 6,5652 eur dňa 20.07.2014 a v rozsahu nezaplataných 45.-48. splátky, každej vo výške 17,7083 eur 20. deň príslušného kalendárneho mesiaca v období od 20.08.2014 (vrátane) do 20.11.2014 (vrátane). Do omeškania s plnením svojho zmluvného záväzku na vrátenie pôžičky sa tak žalovaná dostala dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých splátok postupne nasledovne: v rozsahu nezaplatanej časti 44. splátky vo výške 6,5652 eur dňa 21.07.2014 a v rozsahu nezaplataných 45.-48. splátky, každej vo výške 17,7083 eur každej 21. deň príslušného kalendárneho mesiaca v období od 21.08.2014 (vrátane) do 21.11.2014 (vrátane).

13. Popri sume istiny 77,40 eur žalobcovi priznal súd nárok aj na úroky z omeškania postupujúc v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v spojení s § 10c, keďže záväzkovo-právny vzťah medzi CFH a žalovanou vznikol pred 01.02.2013). Úroky z omeškania priznal súd vo výške 8,15 % ročne zo sumy 6,57 eur od 21.07.2014 do 20.08.2014, zo sumy 24,27 eur od 21.08.2014 do zaplata, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 17,71 eur od 21.09.2014 do 20.10.2014, zo sumy 35,42 eur od 21.10.2014 do 20.11.2014 a zo sumy 53,13 eur od 21.11.2014 do zaplata.

14. Pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania súd vychádzajúc z § 255 ods. 2 CSP konštatoval úspech žalovanej v pomere väčšej časti, na tomto základe aj jej nárok na pomernú náhradu trov konania. V prejednávanej veci však možnosť priznania náhrady trov vylučovala okolnosť, že žalovanej v konaní žiadne účelne vynaložené trovy nevznikli. Z tohto dôvodu súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal (v tejto časti rozhodovania súd odkazuje aj na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR prijaté v rozhodnutí sp.zn. 6 Cdo/544/2015 zo dňa 26.10.2016).

15. Proti rozsudku, čo do výroku, ktorým v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a do súvisiaceho výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca, v týchto odvolaním dotknutých výroko sa domáhal zmeny rozhodnutia. Žiadal uložiť žalovanej povinnosť zaplata istinu 447,90 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 16.06.2013 do zaplata, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznať voči žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

16. Odvolateľ považoval posúdenie bezúročnosti úveru súdom za nesprávne. Poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vydané v prejudiciálnom konaní C-42/2015 začatom na návrh Okresného súdu Dunajská Streda, v ktorom Súdny dvor rozhodol podľa jeho názoru aj o práve členského štátu vnútroštátnou úpravou rozširovať obligatórne náležitosti úverovej zmluvy nad rámec Smernice 2008/48 ako aj jeho právo zákonom sankcionovať absenciu niektorej z náležitostí úverovej zmluvy tak, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Vychádzajúc z výkladu čl. 10 ods. 2 písm. i) v spojení s písm. h) Smernice 2008/48 ES čl. 10 ods. 2 písm. a), h), ďalej z čl. 10 ods. 2 písm. i) a čl. 10 ods. 3 je potrebné konštatovať, že Smernica 2008/48 nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozsudku C-42/2015 rozhodol, že aj ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch je v rozpore so smernicou 2008/48 a vylúčil oprávnenosť sankcie straty nároku na úroky a poplatky v prípade, že úverová zmluva neobsahuje rozdelenie úverovej splátky na časť istiny, časť úrokov a časť poplatkov podľa vnútroštátneho práva, keďže nejde o obligatórnu náležitosť úverovej zmluvy v zmysle smernice, a tak ani o takú náležitosť, ktorej absencia by bola spôsobilá spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

Podľa odvolateľa predmetný rozsudok Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii „právne záväzné akty európskych spoločenstiev a Európskej únie“, ktoré podľa čl. 7 ods. 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR, zotrúva v tomto názore odvolateľ. Predmetný rozsudok Súdneho dvora Európskej únie má preto prednosť pred zákonom o spotrebiteľských úveroch, na čo okresný súd mal prihliadať pri svojom rozhodovaní prednostne.

17. Žalovaná písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložila.

18. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník, v zákonom stanovenej lehote, proti rozsudku, ktorému odvolanie je prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, postupujúc podľa § 219 ods. 3 CSP v aplikácii s § 379 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP vo výroku odvolaním napadnutom a v súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania. Nedotknutým zostal výrok odvolaním nenapadnutý, v ktorom žalobe žalobcu súd čiastočne vyhovel.

19. Krajský súd vyhodnotil odvolanie žalobcu za nedôvodné.

20. Okresný súd v súdnej veci skutkový stav zistil riadne, vykonal dokazovanie v komplexnom rozsahu a vec správne právne aj posúdil. Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia dáva stranám sporu jednoznačné odpovede, z akých skutkových okolností vychádzal, z akého dôvodu žalobu žalobcu čiastočne zamietol, podľa ktorých ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. postupoval a ktoré ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce problematiku spotrebiteľských zmlúv na danú vec aplikoval. Písomné odôvodnenie rozhodnutia je vyargumentované vyčerpávajúco preto sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje aj s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia tak v zamietajúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, a dôvody uvedené v rozhodnutí súdu aj poukazuje. V záujme zvýraznenia vecnej správnosti rozhodnutia okresného súdu, považuje však odvolací súd za svoju povinnosť vyjadriť sa k zásadnej vecnej odvolacej argumentácii odvolateľa.

21. Podľa § 9 ods.2 písm. k) Z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch..., v znení účinnom ku dňu uzatvorenia posudzovanej zmluvy (ku 26.11.2010) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí (podľa Občianskeho zákonníka) musí obsahovať „ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.“

22. Vykonané dokazovanie preukázalo, že v posudzovanej spotrebiteľskej zmluve obligatórna obsahová náležitosť vyžadovaná ust. § 9 ods.2, písm.k) Z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch..., (v znení ku dňu 26.11.2010) absentovala. Uvedený nedostatok označená právna norma v ust. § 11 ods.1 písm. a) v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru,- tak ako to správne uzavrel okresný súd. Následný postup súdu v hodnotení dôvodnosti/ nedôvodnosti žalovaného peňažného nároku je už výsledkom konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

23. Krajskému súdu je známe rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie č. C-42/2015 o výklade smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Platí však, že prejudiciálny rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, je záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý podal prejudiciálnu otázku, ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch. Právnou charakteristikou smernice je jej záväznosť len pre štát, zatiaľ čo jej priamy účinok medzi jednotlivcami je v zásade vylúčený. Priznať smernici nepriamy účinok by prakticky znamenalo nahradiť, vypustiť dotknuté ustanovenie, t.j. postupovať contra lege.

24. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozhodovania okresného súdu má oporu v aplikovaných procesných ustanoveniach Civilného sporového poriadku.

25. V odvolacom konaní plne úspešnou stranou bola žalovaná, žalobca bol plne neúspešný. Na tomto základe podľa § 396 ods.1 CSP. v spojení s § 255 ods.1 CSP by mala žalovaná nárok na náhradu trov

odvolacieho konania voči žalobcovi. Krajský súd však nezistil z obsahu spisu, že by boli vznikli úspešnej procesnej strane (žalovanej) v odvolacom konaní nejaké trovy. Z tohto dôvodu jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

26. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.